

N:o 51.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten för extra sadelmakeriarbetaren vid Stockholms tygverkstäder O. F. K. Tiberg; gifven Stockholms slott den 30 januari 1903.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden denna dag, vill Kungl. Maj:t föreslå Riksdagen medgifva,

att extra sadelmakeriarbetaren vid Stockholms tygverkstäder Oscar Ferdinand Knut Tiberg må från och med månaden näst efter den, då han fyllt 60 år och entledigats från sin arbetsanställning vid Stockholms tygverkstäder, under sin återstående lifstid från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension till belopp af fem hundra kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF.

Jesper Crusebjörn.

*Utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet
å Stockholms slott den 30 januari 1903.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG,
PALANDER,
WESTRING,
RAMSTEDT,
BERGER,
MEYER,
VON FRIESEN.

Departementschefen statsrådet Crusebjörn yttrade härefter:

»Uti underdånig skrifvelse den 11 november 1902 har arméförvaltningen å artilleridepartementet, efter framställning af tygmästaren i Stockholm, hemställt, att Kungl. Maj:t täcktes hos Riksdagen anhålla om pension från allmänna indragningsstaten åt extra sadelmakeriarbetaren vid Stockholms tygverkstäder Oscar Ferdinand Knut Tiberg, att utgå med 500 kronor årligen från och med månaden näst efter den, då Tiberg uppnått 60 år.

Till stöd härför har arméförvaltningen anfört: att Tiberg, som vore född den 17 oktober 1843, enligt hvad tygmästaren meddelat, arbetat å förenämnda tygverkstäder under åren 1856—1862 samt därefter allt sedan år 1864 tjänstgjort därstädes såsom extra arbetare mot en timpenning, som under senare tiden utgjort 36 öre, motsvarande,

efter 10 timmars arbetsdag, en dagspenning af 3 kronor 60 öre; att han af tygmästaren erhållit det vitsord, att han under sitt fyrtiofyra-åriga arbete i kronans tjänst ådagalagt ett i allo hedrande uppförande samt arbetsduglighet; och att Tiberg på grund af ålder, försvagad synförmåga och sjuklighet ej längre kunde fortsätta med arbetet vid tygverkstäderna.

Uti häröfver den 12 december 1902 afgifvet underdånigt utlåtande har statskontoret anfört, att statskontoret, med afseende å hvad arméförvaltningen yttrat, ansåge sig böra biträda ifrågavarande hemställen, under erinran tillika hurusom 1901 års Riksdag i anledning af en liknande pensionsfråga uttalat, att Riksdagen ansåge pension af statsmedel icke böra förvägras till hög ålder komne och af sjuklighet lidande personer, som under mycket lång tid haft stadig anställning vid staten tillhöriga inrättningar och för sin därvid utöfvade verksamhet blifvit väl vitsordade samt syntes befinna sig i behöfvande omständigheter.

Enligt ett den 8 november 1902 utfärdadt läkarebetyg är Tiberg lidande af kronisk rheumatism och svåra åderbräck å båda benen samt på grund af dessa sjukdomar urståndsatt att nöjaktigt fullgöra honom åliggande göromål och varder sannolikt under de närmaste åren helt och hållet oförmögen att med kroppsarbete sig försörja.

Med afseende å hvad sålunda förekommit och då Tiberg, enligt ett af vederbörande roteman utfärdadt intyg, befinner sig i obemedlade omständigheter, hemställer jag i underdånighet, att Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva,

att extra sadelmakeriarbetaren vid Stockholms tygverkstäder Oscar Ferdinand Knut Tiberg må från och med månaden näst efter den, då han fyllt 60 år och entledigats från sin arbetsanställning vid Stockholms tygverkstäder, under sin återstående lifstid från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension till belopp af femhundra kronor.

På tillstyrkan af statsrådets öfrige ledamöter behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten till departementschefens förevarande hemställen lämna bifall; och skulle nådig proposition till Riksdagen af-låtas af den lydelse, bilagan till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Eugène Peyron.